

Laurentius

• N:o 1. – 20.5. 1985 • Päätoimittaja Kalevi Jäntti • Toimitus: Kirkkotie 11, 04300 Hyrylä •

Huhtikuun 20. päivänä 1985 kopsahti puheenjohtajan nuija Laulu-Miesten ravintolan juhlasalissa Helsingissä merkiksi siitä, että seuramme Jäntti-suku oli syntynyt.

Tapahtumaa todistamaan ja kokemaan oli saapunut kaikkiaan noin 120 suvun edustajaa eri puolilta maata, kaukaisimmat Oulun liepeiltä, Tervosta, Rautalamilta, Kotkasta, Turusta, Tampereelta jne.

Nuijan varressa oli päätoimittaja Kalevi Jäntti Helsingistä.

Jäntti-suku ry:n ensimmäinen hallitus, takaa vas.: Jarmo Jäntti, Helsinki, Tapio Jäntti, Kerava, Olavi Jäntti, Espoo, Pekka Jäntti, Tuusula, Pentti Jäntti, Lahti, Olavi Jäntti, Turku, Pauli Jäntti, Hyvinkää, edessä: Marja-Liisa Paturi, Tervakoski, Ulla Jäntti, Vantaa, Kalevi Jäntti, Helsinki ja Kaija Pekari, Helsinki.

Sukuseura perustettiin

Sukumme kehtopaikkojen kunniaksi viritettiin aluksi Keski-Suomen kotiseutulaulu professori Olavi Jäntin säestyksellä.

Avajaissanoissaan opettaja Pekka Jäntti Tuusulasta selvitteli lyhyesti sukuseuran perustamiseen johtaneita alkuvaiheita. Seuran toiminnan

perusteista hän mainitsi seuraavaa:

”Meidän ensisijainen tarkoituksemme on perustaa tänään sellainen seura, jossa tunnemme olevamme kuin kotonamme, yhdistys, jossa välillämme vallitsee yhteenkuuluvuuden tunne, yhteenliittymä, jonka myönteinen

henki vaikuttaa meistä katsoen sekä menneeseen että tulevaan aikaan. Tarkoituksemme perille pääsemme, kun tämän yhteisen suunnan tiedostamme, tunnemme ja koemme.”

Ja edelleen:

”Yhdessäolo ja yhteydenpito välillämme on toimin-

tamme tavoitteista ensimmäisellä sijalla. — Toiminnan pääsuuntaviivoista toisella sijalla on sukumme historian tallentaminen ja kolmannella sijalla sukututkimus. —

Vanha sana sanoo, että ”Suku pahin”. Viisautta selittyyneen siten, että me olemme toiminnassa mukana erilaisin motivaatioin, koska olemme erilaisia ihmisiä samasta lähtökohdasta huolimatta. Sen vuoksi säilyttäkäämme toinen toisiamme kohtaan laajakateinen näkemys ja myönteinen mieli, huumormieli ja ilo pinnassa.”

Ennen kuin päätimme avauksen Savolaisten lauluun, puhuja sanoi:

”Hyvät ystävät!

Tuskinpa menen liian kauaksi aiheesta ja korkealle tunnelmissamme nyt, jos päätän kokouksen avauksen Eino Leinon sanoihin:

”On ihmiselo lyhyt kullakin, siis palakaamme lieskoin leimuvin.”

Virallinen kokous ei suo mahdollisuutta tutustua laajalti runsaaseen Jäntti-joukkoon. Tässä kuitenkin muutama nimeltään, oik. Unto Siivonen, Pentti Järvelä, Anna-Liisa Järvelä, Paavo Jäntti, Jorma Jäntti.